

ปฏิญญาสากลว่าด้วย
พันธกรรมของมนุษย์
และสิทธิมนุษยชน

ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

เอกสารฉบับนี้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ได้จัดแปลขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์ และสิทธิมนุษยชน และนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ ทั้งนี้อาจมีการใช้ภาษาไทยที่ไม่สละสลวย เนื่องจากต้องการที่จะคงเนื้อหาทางวิชาการไว้ให้มากที่สุด ดังนั้น หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดแปลขออภัย ไว้ ณ ที่นี้ด้วย และหวังว่าเอกสารแปลฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ โดยขอให้ผู้ใช้คำนึงถึงเนื้อหาเป็นหลัก

จัดแปลและพิมพ์ขึ้นโดย

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก)
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.
กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนราชดำเนินนอก ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0 2628 5646-8
โทรสาร 0 2281 0953
www.bic.moe.go.th

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
Division of Ethics of Science and Technology
Social and Human Science Sector
1, rue Miollis - 75732 Paris Cedex 15 - France
www.unesco.org/shs/ethics
SHS/EST/BIO/06/1
© UNESCO, 2006

คำนำ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธจรรยาของมนุษย์และสิทธิมนุษยชน ได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 29 เมื่อปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) เป็นการส่งสัญญาณสำคัญ 2 เรื่อง ประการแรกคือขอบข่ายของเนื้อหาที่เป็นที่ยืนยันให้เห็นถึงคุณค่าและศีลธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิทยาศาสตร์กับการเมืองซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพันธจรรยาของมนุษย์ การโคลนนิ่ง หรือการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ประการที่สองจะเห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป และมีปัจจัยหลายด้านเป็นองค์ประกอบเหมือนกับจริยธรรมด้านอื่น ๆ รวมถึงระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ ควรแก่การให้สาธารณชนได้รับรู้ความหลากหลายทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านจริยธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานของโลก ความคิดของแต่ละบุคคลจะได้รับพัฒนาไปพร้อม ๆ กับลักษณะเฉพาะของแต่ละคนที่มีอยู่ตามธรรมชาติและก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้นโดยอาศัยภูมิหลังและพื้นฐานในการดำรงชีวิต (ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย การเมือง ปรัชญา ศาสนา เป็นต้น)

ประเด็นใหม่ ด้านจริยธรรมได้ถูกนำมาหยิบยกขึ้นโดยมีขอบข่ายและเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตัวปฏิญญาซึ่งยูเนสโกจำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบในการติดตามและดำเนินการ ซึ่งถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ไม่ใช่ข้อผูกมัด

หลาย ๆ ส่วนได้เห็นว่าเนื้อหาของปฏิญญาอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลักการต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตัวปฏิญญามีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งด้านพันธุศาสตร์และชีววิทยา ซึ่งนำไปสู่ความหวังใหม่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษยชาติอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ในการประชุมสมัชชาสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 30 เมื่อปี พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ที่ประชุมได้ให้การรับรอง “แนวทางในการดำเนินงานตามปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธจรรยาของมนุษย์และสิทธิมนุษยชน” ซึ่งได้รับการยกย่องชื่นชมโดยคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยชีวจริยศาสตร์ และได้รับการยืนยันจากคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยชีวจริยศาสตร์

ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่าแนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมศีลธรรมให้แก่รัฐสมาชิกที่ให้การรับรอง ให้การสนับสนุนความมีคุณค่า และส่งเสริมจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง คำถามใหม่ ๆ ที่เกิดจากการกระตุ้นเป็นประจำทุกวัน ที่ไม่สามารถหาคำตอบที่ชัดเจนได้จะมีผลกระทบต่อชะตากรรมของมวลมนุษย์ที่จะต้องเผชิญต่อไป

โคอิชิโร มัทสึอูระ

3 กุมภาพันธ์ 2543

องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ปฏิญญาสากลว่าด้วย

พันธกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชน

การประชุมสมัยสามัญ

รำลึกว่า บทนำของธรรมนูญขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติที่อ้างถึงหลักประชาธิปไตยที่เกี่ยวกับ “ศักดิ์ศรี ความเสมอภาคของมนุษย์และเชื้อชาติ” ได้ระบุว่า “การแพร่กระจายอย่างกว้างขวางของวัฒนธรรมและการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์เพื่อความยุติธรรม เสรีภาพและสันติภาพ เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และทำให้เกิดเป็นภาระที่สำคัญยิ่ง ซึ่งทุกชาติจะต้องช่วยกันทำให้สำเร็จ โดยอาศัยความร่วมมือและความห่วงใยร่วมกัน” ทั้งนี้ในบทนำยังกล่าวว่า “การสร้างสันติภาพจะต้องเกิดขึ้นท่ามกลางความเป็นปึกแผ่นทางภูมิปัญญาและจริยธรรมของมวลมนุษย์” และได้กำหนดว่าองค์การจะต้อง “ดำเนินการให้วัตถุประสงค์ของการรักษาสันติภาพของนานาชาติและสวัสดิภาพของมวลมนุษย์สำเร็จก้าวหน้าไปด้วยดี โดยใช้ความสัมพันธ์ของมวลมนุษย์ในโลกที่เกิดจากการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ประกาศไว้ในธรรมนูญของการก่อตั้งองค์การยูเนสโก”

รำลึกว่า เอกสารที่แนบท้ายหลักการสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นการต่อยอดปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้มีการรับรองไปเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) และกติการะหว่างประเทศ 2 ฉบับของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งได้มีการรับรองไปเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2509 (ค.ศ. 1966) ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันและการลงโทษทางอาญากรรมฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) อนุสัญญาระหว่างประเทศของสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2508 (ค.ศ. 1965) ปฏิญญาของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของบุคคลพลเรือน รับรองเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ รับรองเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ รับรองเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับเหยื่ออาชญากรรมและการบิดเบือนอำนาจ รับรองเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก รับรองเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) กฎมาตรฐานของสหประชาชาติว่าด้วยการให้โอกาสอย่างเท่าเทียมกันแก่ผู้พิการ รับรองเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิตและเก็บอาวุธทางชีวภาพไว้ในครอบครองรวมทั้งอาวุธที่มีพิษและมีความสามารถในการทำลายสูง รับรองเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) อนุสัญญาของยูเนสโกว่าด้วยการเลือกปฏิบัติทางการศึกษา รับรองเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) ปฏิญญายูเนสโกว่าด้วยหลักการความร่วมมือทางวัฒนธรรมนานาชาติ รับรองเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 (ค.ศ. 1966) ข้อเสนอแนะของยูเนสโกว่าด้วยสถานภาพ

ของนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รับรองเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) ปฏิญญาของยูเนสโกว่าด้วยเชื้อชาติและอคติทางเชื้อชาติ รับรองเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (หมายเลข 111) เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและการประกอบอาชีพ รับรองเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2501 (ค.ศ. 1958) ปฏิญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (หมายเลข 169) เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าในประเทศเสรี รับรองเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989)

ตระหนักโดยปราศจากอคติว่า ตราสารระหว่างประเทศซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในเรื่องพันธุกรรม กรณีที่เป็นเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา กล่าวคืออนุสัญญากรุงเบิร์นว่าด้วยการปกป้องคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2429 (ค.ศ. 1886) และอนุสัญญาของยูเนสโกว่าด้วยลิขสิทธิ์สากล ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2495 (ค.ศ. 1952) และแก้ไขล่าสุดที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2426 (ค.ศ. 1883) และแก้ไขล่าสุดที่กรุงสตอกโฮล์ม เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) สนธิสัญญากรุงบูดาเปสต์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก เกี่ยวกับการรับรองนานาชาติว่าด้วยการฝากและสะสมจุลินทรีย์วัตถุ (สิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก) เพื่อวัตถุประสงค์ด้านสิทธิบัตร ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2420 (ค.ศ. 1977) และประเด็นทางการค้าอื่น ๆ ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายข้อตกลงการค้าองค์การการค้าโลกซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995)

ยังตระหนักถึง ความสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1992) และเน้นย้ำว่า การรับรองความหลากหลายทางพันธุกรรมของมนุษย์ชาติจะต้องไม่ทำให้การตีความในบริบททางการเมืองและสังคมเกิดคำถามเกี่ยวกับ “ศักดิ์ศรีและสิทธิต่าง ๆ ที่สะท้อนความเสมอภาคและความไม่แปลกแยกของมวลมนุษยชาติทุกคน” ซึ่งจะสอดคล้องกับบทนำของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

รำลึกถึง มติที่ 13.1 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 22 มติที่ 13.1 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 23 มติที่ 13.1 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 24 มติที่ 5.2 และ 7.3 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 25 มติที่ 5.15 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 27 มติที่ 1.12, 2.1 และ 2.2 ของการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 28 ซึ่งเร่งรัดให้ยูเนสโกส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาด้านจริยธรรมและพัฒนาแผนงาน กิจกรรมเพื่อติดตามผลความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาชีววิทยาและพันธุกรรมภายใต้กรอบของการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ตระหนักว่า การวิจัยในเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์และผลที่เกิดจากการนำไปประยุกต์ใช้ ทำให้เกิดความก้าวหน้าอย่างกว้างขวางในการทำให้สุขภาพของแต่ละบุคคล และของมวลมนุษยชาติทั้งหมดดีขึ้น และจะต้องเน้นย้ำว่า การวิจัยดังกล่าวควรจะต้องเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เสรีภาพ และสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการห้ามการเลือกปฏิบัติต่อลักษณะทางพันธุกรรมทุกรูปแบบ

ประกาศ รับหลักการต่อไปนี้ และจะดำเนินการตามปฏิญญานี้ฉบับปัจจุบัน

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และพันธกรรมของมนุษย์

มาตรา 1

พันธกรรมของมนุษย์เน้นความเป็นเอกภาพขั้นพื้นฐานของมวลหมู่สมาชิกมนุษย์ทุกคน รวมทั้งรับรองในศักดิ์ศรีและความหลากหลายที่สืบทอดกันมา ในแง่ของสัญลักษณ์ถือว่าพันธกรรมของมนุษย์เป็นมรดกของมนุษยชาติ

มาตรา 2

- ก) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของตน โดยไม่ต้องคำนึงถึงลักษณะทางพันธกรรมของบุคคลนั้น ๆ
- ข) ศักดิ์ศรีทำให้ไม่จำเป็นต้องลดจำนวนปัจเจกบุคคลที่สืบทอดลักษณะทางพันธกรรม ในทางตรงกันข้ามต้องเคารพในเอกลักษณ์และความหลากหลายนั้นไว้

มาตรา 3

พันธกรรมของมนุษย์ซึ่งมีวิวัฒนาการตามธรรมชาติย่อมเปลี่ยนแปลงกลายพันธุ์ได้และมีศักยภาพที่แสดงออกมาให้เห็นแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมของแต่ละบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคม รวมทั้งสภาพร่างกาย สภาพความเป็นอยู่ โภชนาการและการศึกษาของบุคคลนั้น ๆ

มาตรา 4

พันธกรรมของมนุษย์ที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางการเงิน

สิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 5

- (ก) การวิจัย การรักษา หรือการวินิจฉัยที่มีผลต่อพันธกรรมของมนุษย์แต่ละคน จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้มีการประเมินเบื้องต้นอย่างเข้มงวดแล้วในเรื่องที่เกี่ยวกับความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่จะเกิดตามมา และยังคงให้เป็นไปตามข้อบังคับต่าง ๆ ที่ปรากฏในกฎหมายของประเทศ
- (ข) ในทุกกรณีจะต้องได้รับความยินยอมอย่างอิสระและเต็มใจจากผู้เกี่ยวข้องก่อน กรณีที่บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่อยู่ในสภาพที่จะให้ความยินยอมได้จะต้องได้รับความยินยอมหรือการอนุญาตตามทีละระดับในกฎหมาย และให้เป็นไปตามข้อแนะนำของผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด
- (ค) ควรเคารพในสิทธิของบุคคลแต่ละคนในการที่จะตัดสินใจว่าจะรับทราบผลการตรวจสอบทางพันธกรรมและผลที่เกิดตามมาหรือไม่

- (ง) ในกรณีของการวิจัยจะต้องเสนอตราสารต่างๆล่วงหน้า เพื่อให้มีการทบทวนให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
- (จ) โดยทางนิตินัย ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่อยู่ในสภาพที่ให้ความยินยอมได้ การวิจัยที่จะมีผลทางพันธุกรรมของบุคคลนั้นก็ยังคงอาจให้มีการดำเนินการได้ แต่จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพของบุคคลผู้นั้นโดยตรงเท่านั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอำนาจและเงื่อนไขความคุ้มครองตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย สำหรับการวิจัยที่ไม่ได้คาดหวังว่าจะมีผลต่อสุขภาพโดยตรงอาจกระทำได้ในกรณียกเว้นเท่านั้น และให้อยู่ภายใต้ข้อจำกัดอย่างเข้มงวด โดยต้องให้เกิดความเสี่ยงและเป็นภาระต่อบุคคลนั้นน้อยที่สุด ถ้าการวิจัยนั้นมุ่งที่จะทำเพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพของบุคคลอื่นที่อยู่ในวัยหรือสภาพทางพันธุกรรมเหมือนกัน ก็ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมาย แต่ทั้งนี้การวิจัยดังกล่าวต้องเป็นไปในเชิงปกป้องสิทธิมนุษยชนของแต่ละบุคคล

มาตรา 6

การเลือกปฏิบัติใด ๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะทางพันธุกรรมโดยตั้งใจล่วงละเมิด หรือมีนัยในการล่วงละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ต่อเสรีภาพขั้นพื้นฐานและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จะเกิดขึ้นกับผู้ใดไม่ได้

มาตรา 7

ข้อมูลทางพันธุกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือถูกดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า การค้นคว้าวิจัยหรือเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ จะต้องถูกรักษาอย่างลับเฉพาะตามกฎหมาย

มาตรา 8

ทุกคนควรมีสิทธิตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายของประเทศนั้น ๆ ในการขอรับการชดเชยต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยตรงและคาดว่าจะเกิดขึ้นต่อพันธุกรรมของบุคคลนั้น ๆ

มาตรา 9

เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ข้อจำกัดในเรื่องของหลักการของการให้ความยินยอมและความลับจะถูกกำหนดได้โดยกฎหมายเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้การบังคับใช้อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

การวิจัยเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์

มาตรา 10

การวิจัยหรือการประยุกต์ใช้การวิจัยในเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะในสาขาชีววิทยา พันธุศาสตร์และการแพทย์ จะละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ต่อเสรีภาพขั้นพื้นฐานและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคลหรือของกลุ่มบุคคลไม่ได้

มาตรา 11

การดำเนินการซึ่งขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เช่นการโคลนนิ่งมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์จะไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีศักยภาพจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการกำหนดกิจกรรมและมาตรการที่จำเป็นทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศเพื่อให้แน่ใจว่าหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ยังได้รับการถือปฏิบัติ

มาตรา 12

- (ก) ผลประโยชน์จากความก้าวหน้าในสาขาชีววิทยา พันธุศาสตร์และแพทยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรมของมนุษย์ควรจะได้รับเปิดเผยต่อทุกคนที่ต้องการทราบ โดยให้คำนึงถึงการเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนของแต่ละบุคคล
- (ข) เสรีภาพในการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของเสรีภาพทางความคิด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าในด้านองค์ความรู้ การประยุกต์ผลงานวิจัย รวมทั้งในสาขาชีววิทยา พันธุศาสตร์และแพทยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรมของมนุษย์ ควรมุ่งเน้นเพื่อการบรรเทาทุกข์หรือความเจ็บปวด และเพื่อการปรับปรุงสุขภาพของแต่ละบุคคลและของมนุษยชาติโดยรวมให้ดีขึ้น

เงื่อนไขข้อกำหนดเพื่อดำเนินกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์

มาตรา 13

ความรับผิดชอบที่มีอยู่ตามธรรมชาติในกิจกรรมต่างๆของนักวิจัย รวมทั้งความพิถีพิถัน ความระมัดระวังความซื่อสัตย์ทางพหุปัญญาและความมีคุณธรรมในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการนำเสนอผลการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่นักวิจัยควรต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ โดยให้อยู่ในกรอบของการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะเรื่องดังกล่าวมีนัยทางด้านจริยธรรมและสังคม ผู้กำหนดนโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์ทั้งจากภาครัฐและเอกชนควรแสดงความรับผิดชอบเป็นพิเศษในเรื่องนี้ด้วย

มาตรา 14

รัฐควรใช้มาตรการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างสภาวะต่าง ๆ ของนักวิจัย ทั้งด้านพุฒิปัญญาและวัสดุอุปกรณ์เพื่อเอื้อให้เกิดความเป็นอิสระในการดำเนินการวิจัยในเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ และเพื่อพิจารณานัยทางด้านจริยธรรม กฎหมาย สังคมและเศรษฐกิจของการวิจัยนั้น ๆ โดยยึดหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาดังนี้

มาตรา 15

รัฐควรดำเนินการตามความเหมาะสมในการกำหนดกรอบเพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างอิสระเสรี โดยให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาดังนี้ เพื่อปกป้องคุ้มครองในเรื่องของการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน อีสราภาพขั้นพื้นฐานและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าผลการวิจัยจะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์ในการก่อความไม่สงบ

มาตรา 16

รัฐควรตระหนักถึงคุณค่าในการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านจริยธรรมในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม โดยให้มีความเป็นอิสระและมาจากสหสาขาวิชาเพื่อประเมินผลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมกฎหมายและสังคมที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยด้านพันธุกรรมของมนุษย์ รวมทั้งการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

ความสมานฉันท์และความร่วมมือระหว่างประเทศ

มาตรา 17

รัฐควรเคารพและส่งเสริมการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความสมานฉันท์ในระดับบุคคล ระดับครอบครัว และกลุ่มประชากร โดยเฉพาะผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดโรค หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อโรค หรือผู้พิการเนื่องจากลักษณะทางพันธุกรรม นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมการวิจัยเพื่อป้องกัน และรักษาโรคที่เกี่ยวข้องหรือโรคที่ได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคที่ไม่ค่อยปรากฏและโรคระบาดที่มีผลกระทบต่อประชากรจำนวนมากในโลก

มาตรา 18

รัฐควรพยายามทุกวิถีทางที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาดังนี้ เพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรมของมนุษย์ ความหลากหลายของมนุษย์ รวมถึงงานวิจัยทางด้านพันธุกรรม อีกทั้งการดำเนินการต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือทางด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมระหว่างประเทศอุตสาหกรรมกับประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 19

- (ก) ในกรอบของความร่วมมือนานาชาติกับประเทศกำลังพัฒนา รัฐควรแสวงหามาตรการเพื่อส่งเสริมให้สามารถ
- 1) ประเมินความเสี่ยงและผลประโยชน์จากการวิจัยว่าด้วยเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ และการป้องกันการนำผลการวิจัยไปใช้ในทางมิชอบ
 - 2) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินการวิจัยด้านชีววิทยาของมนุษย์ และลักษณะทางพันธุกรรมของมนุษย์ โดยคำนึงถึงปัญหาเฉพาะในแต่ละพื้นที่
 - 3) ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาได้รับประโยชน์จากความสำเร็จที่มาจาก การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะการใช้ประโยชน์เพื่อความก้าวหน้าในด้านเศรษฐกิจ และสังคมย่อมจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมในที่สุด
 - 4) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ในสาขาชีววิทยา พันธุศาสตร์และการแพทย์อย่างเสรี
- (ข) องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมความคิดริเริ่มที่ดำเนินการโดยรัฐเพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การส่งเสริมหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้

มาตรา 20

รัฐควรกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้โดยอาศัยกระบวนการทางด้านการศึกษาและวิธีการในลักษณะเดียวกัน เช่น การวิจัยและการฝึกอบรมแบบสหสาขาวิชาและอาศัยการสนับสนุนการศึกษาด้านชีวจริยธรรมในทุกระดับ โดยเฉพาะผู้ที่รับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายด้านวิทยาศาสตร์

มาตรา 21

รัฐควรมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการวิจัย การฝึกอบรมและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้สังคมและสมาชิกทั้งหลายในสังคมตระหนักในความรับผิดชอบของตนต่อประเด็นปัญหาหลักที่เกี่ยวกับการปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งอาจถูกหยาบกร้านมาจากผลการวิจัยทางด้านชีววิทยา ด้านพันธุศาสตร์และแพทยศาสตร์ ตลอดจนจากการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยดังกล่าว รัฐยังควรดำเนินการเพื่อเอื้อให้เกิดการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างชาติต่าง ๆ โดยให้ความมั่นใจว่าการแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวที่เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม ศาสนาและปรัชญาเป็นไปอย่างเสรี

๗ การนำปณินญาไปสู่อการปฏิบัติ

มาตรา 22

รัฐควรพยายามทุกวิถีทางเพื่อส่งเสริมหลักการที่กำหนดไว้ในปณินญานี้และใช้มาตรการใด ๆ ก็ตามที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้มีการนำปณินญาไปสู่อการปฏิบัติ

มาตรา 23

รัฐควรหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเคารพต่อหลักการที่กล่าวไว้ข้างต้น และควรสนับสนุนให้มีการรับรองการนำหลักการดังกล่าวไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา การฝึกอบรม และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้รัฐยังควรสนับสนุนการแลกเปลี่ยนและการสร้างเครือข่ายระหว่างคณะกรรมการอิสระในเรื่องจริยธรรมที่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนให้เกิดความร่วมมืออย่างเต็มรูปแบบ

มาตรา 24

คณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยชีวจริยศาสตร์ของยูเนสโกควรช่วยส่งเสริมการเผยแพร่หลักการที่กำหนดไว้ในปณินญานี้ และช่วยตรวจสอบประเด็นที่เกิดจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีดังกล่าว คณะกรรมการควรปรึกษากับกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิ กลุ่มที่มีความอ่อนแอและเปราะบาง นอกจากนี้ยังควรจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาสามัญและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อสานต่อปณินญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนึงถึงการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติซึ่งอาจกลายเป็นสิ่งที่ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อาทิ การแทรกแซงการเรียงลำดับในระยะเวลาแรกเริ่มของการพัฒนาหรือเจริญเติบโต

มาตรา 25

ข้อความใด ๆ ในปณินญาฉบับนี้ไม่อาจตีความไปในลักษณะที่ว่า รัฐ กลุ่มบุคคล หรือบุคคลใดสามารถอ้างสิทธิในการเข้าไปเกี่ยวพันกับกิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นปฏิบัติต่อสิทธิมนุษยชนเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตลอดจนหลักการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในปณินญาฉบับนี้

การนำปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชนไปสู่การปฏิบัติ (การประชุมสมัยสามัญของยูเนสโก ครั้งที่ 30 ข้อมติที่ 23)

ที่ประชุมสมัยสามัญ

รำลึกถึง	ปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
ตระหนักถึง	เอกสารการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโกครั้งที่ 29 ข้อมติที่ 17 กล่าวถึงการนำปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชนไปสู่การปฏิบัติ
หมายเหตุ	เอกสารข้อมติที่ 1999/62 (Resolution 1999/62) ที่กล่าวถึงชีวจริยศาสตร์และสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 55
หมายเหตุ	รายงานโดยผู้อำนวยการใหญ่องค์การยูเนสโกเรื่องการนำปฏิญญาไปสู่การปฏิบัติ (เอกสารการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 33 หมายเลข 26 และเอกสารเพิ่มเติม (30C/26 and Add.)

1. การรับรอง แนวทางการนำปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชนไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งปรากฏในเอกสารภาคผนวกแนบท้ายของปฏิญญานี้
2. เชิญชวน ให้ผู้อำนวยการใหญ่องค์การยูเนสโกถ่ายทอดปฏิญญาดังกล่าวไปยังเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ พร้อมเอกสารข้อคิดเห็นจากที่ประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนครั้งที่ 55 และการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
3. เชิญชวน ให้ผู้อำนวยการใหญ่องค์การยูเนสโกถ่ายทอดปฏิญญาดังกล่าวไปยังองค์กรต่าง ๆ ในเครือสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ทั้งที่เป็นรัฐบาลและไม่ใชรัฐบาล และดำเนินการเผยแพร่ปฏิญญาดังกล่าวให้มากที่สุด
4. เชิญชวน รัฐสมาชิก องค์กรระหว่างประเทศทั้งที่เป็นรัฐบาลและไม่ใชรัฐบาล รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ร่วมดำเนินการตามแนวทางการนำปฏิญญาสากลดังกล่าวไปปฏิบัติ

แนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชน

1. ทำไมจึงต้องมีแนวทางการดำเนินงาน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยพันธูกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการขั้นพื้นฐานที่ได้ผ่านการวิจัยด้านพันธุศาสตร์และชีววิทยา และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นการยืนยันถึงผลลัพธ์ของหลักการเหล่านี้ จึงควรมีการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก รวมถึงการนำปฏิญญาดังกล่าว ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและสามารถตรวจสอบได้ โดยเฉพาะในลักษณะของการออกกฎหมายหรือกฎข้อบังคับ นอกจากนี้ปฏิญญายังระบุถึง มาตรการที่รัฐสมาชิกควรดำเนินการในการนำปฏิญญาไปปฏิบัติใช้

การดำเนินการตามปฏิญญาฉบับนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนมากยิ่งขึ้นเมื่อความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะในสาขาพันธุศาสตร์ และชีววิทยากลายเป็นสิ่งที่สร้างความหวังให้แก่มนุษยชาติและมีประเด็นด้านจริยธรรมที่ยังมีทั้งข้อดีและข้อเสีย

แนวทางการดำเนินงานเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะชี้ให้เห็นการทำงานขององค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง แต่ยังเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติเพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จ

2. ต้องทำอะไร	3. ทำอย่างไร	4. ใครบ้างที่ต้องดำเนินการ
<p>2.1 เผยแพร่เนื้อหาของปฏิญญาสากลว่าด้วย พันธุกรรมของมนุษย์และสิทธิมนุษยชนให้ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะการให้ คำแนะนำแก่กลุ่มนักวิทยาศาสตร์และปัญญา ชน บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาและฝึ กอบรม ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและผู้มีอำนาจ ตัดสินใจ เช่นรัฐสภา</p> <p>2.2 ปลุกจิตสำนึก การศึกษา และการฝึกอบรม ที่ปรากฏในหลักการของปฏิญญาฉบับนี้เป็น เป้าหมายสำคัญ ซึ่งต้องอาศัยสังคมของ รัฐสมาชิกทุกรัฐที่จะต้องมีความเข้าใจในเรื่อง จริยธรรมเป็นหลักโดยเฉพาะในเรื่องของ พันธุศาสตร์และชีววิทยา</p> <p>2.3 การแลกเปลี่ยนการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับ ประเด็นคำถามเรื่องชีวจริยศาสตร์ ข้อมูลต่างๆที่ มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งในระดับภูมิภาค และนานาชาติ เพื่อให้สามารถจัดการฝึกอบรม ได้โดยไม่ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>2.4 สร้างความสัมพันธ์อย่างสม่าเสมอระหว่าง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการเจรจาหว่าน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม กลุ่ม ผู้ อ่อนแอ นัก วิทยาศาสตร์ และ ผู้นำ ทางการเมือง</p> <p>2.5 ให้เสรีภาพในการวิจัยโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ พันธุศาสตร์และชีววิทยาควรได้รับความ เอาใจใส่เป็นพิเศษ ความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ควรให้การสนับสนุนโดยเฉพาะ ระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้ว และ ประเทศ ที่ด้อยพัฒนา</p> <p>2.6 จัดทำตัวอย่างของกฎหมายและกฎระเบียบ ที่รวบรวมเนื้อหาที่ปรากฏในปฏิญญา ซึ่งควร จัดเตรียมไว้สำหรับเป็นแหล่งข้อมูลให้แก่ รัฐสมาชิก</p> <p>2.7 เนื้อหาของปฏิญญาส่วนใหญ่ที่ครอบคลุมเนื้อหา แบบสหสาขาซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ของหลายองค์กร จึงส่งผลกระทบต่อความร่วมมือ ระหว่างองค์กรเหล่านั้น*</p>	<p>3.1.1 แปลปฏิญญาฉบับนี้เป็นภาษาต่างๆ</p> <p>3.1.2 จัดการประชุมสัมมนาทั้งในระดับชาติ ภูมิภาคและนานาชาติ (เช่น ในเบเนน โครเอเชีย โมนาโค สหพันธ์สาธารณรัฐทานซาเนีย อูรุกวัย เป็นต้น)</p> <p>3.2.1 ร่างข้อสังเกตจากแต่ละมาตราของปฏิญญา ที่มีความชัดเจนและง่ายมากที่สุด</p> <p>3.2.2 เผยแพร่เนื้อหาของหนังสือที่ออกแบบไว้ สำหรับทั้งกลุ่มคนไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญและ กลุ่มคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ (เช่น กลุ่ม นักวิทยาศาสตร์ นักปรัชญา นักกฎหมาย ผู้พิพากษา และนักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น)</p> <p>3.2.3 จัดเตรียมโครงการจัดการศึกษาและฝึกอบรม เรื่องชีวจริยศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาและ อุดมศึกษา</p> <p>3.2.4 จัดเตรียมโครงการจัดการอบรมเรื่อง ชีวจริยศาสตร์ให้แก่ครูและผู้ฝึกอบรม</p> <p>3.2.5 จัดเตรียมชุดสื่อที่มีเนื้อหาเฉพาะเพื่อเผยแพร่ ไปยังสาธารณชนและผู้มีอำนาจตัดสินใจ รวมถึงสื่อต่างๆ</p> <p>3.2.6 ผลิตสื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์เกี่ยวกับเรื่อง ชีวจริยศาสตร์เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน</p> <p>3.2.7 จัดนิทรรศการแบบสื่อผสมสำหรับเยาวชน</p> <p>3.3.1 ตั้งคณะกรรมการอิสระในเรื่องจริยธรรมแบบ สหสาขาที่ประกอบด้วยผู้มีอำนาจตัดสินใจ ชุมชนนักวิทยาศาสตร์และภาคประชาคม</p> <p>3.3.2 เครือข่ายจากสถาบันต่างๆเหล่านี้จะช่วย อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมกัน</p> <p>3.4.1 การมีส่วนร่วมจากภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ ภาคอุตสาหกรรมและองค์กรทางสังคม เช่น กลุ่มที่มีความอ่อนแอ ครอบครัว และเพื่อน ของคนเหล่านั้น</p> <p>3.4.2 การจัดการอภิปรายโดยประชาชนเกี่ยวกับ ปฏิญญาและประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้อง (เช่น การจัดการประชุมเพื่อสร้างความสมานฉันท์ การปรึกษาหารือร่วมกันของชุมชน เป็นต้น)</p> <p>3.5.1 การวิเคราะห์เชิงลึกในประเด็นที่จะสนับสนุน เสรีภาพในการวิจัยและอุปสรรคต่างๆ</p> <p>3.5.2 คณะ กรรมการ ระหว่าง ประเทศว่าด้วย ชีวจริยศาสตร์ ควรมีการตรวจสอบความ ร่วมมือระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและ ประเทศด้อยพัฒนา เพื่อ ดูปัญหา และ อุปสรรคต่าง ๆ และช่วยแก้ไข</p> <p>3.6.1 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับนานาชาติ และระดับภูมิภาคโดยคณะกรรมการระหว่าง ประเทศว่าด้วยชีวจริยศาสตร์ มีเป้าหมาย เพื่อการจัดทำมาตรฐานกรอบการดำเนินงาน ด้าน กฎหมาย และ กฎ ระเบียบ ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับชีวจริยศาสตร์</p> <p>3.6.2 การรวบรวมและการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับ พิธีสารทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ ในเรื่องชีวจริยศาสตร์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ กฎหมายและกฎระเบียบของประเทศ</p> <p>3.7.1 การ ตั้ง คณะ กรรมการ ร่วม ใน ระบบ สหประชาชาติเปิดให้สำหรับองค์กรระหว่าง รัฐบาลที่สนใจและมีความรับผิดชอบในเรื่อง ชีวจริยศาสตร์เพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมกัน</p>	<p>จากประสบการณ์จะเห็นว่า การสนับสนุน การ นำตราสารระหว่าง ประเทศไปใช้นั้นต้องอาศัย ความร่วมมือในระดับต่างๆจากทุกภาคส่วน ซึ่งปัจจุบัน การดำเนินงานระหว่างประเทศจะเป็นไปในลักษณะ ของการเป็นหุ้นส่วนกันของผู้ปฏิบัติจากส่วนต่างๆ ที่ยังคงสงวนท่าทีของตนเอง และมีลักษณะเฉพาะ</p> <p>แนวทางการดำเนินการนี้มีจุดมุ่งหมายสำหรับ</p> <ul style="list-style-type: none">• สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติฯ และ รัฐสมาชิกของยูเนสโก• องค์กรยูเนสโก (สำนักงานใหญ่และสำนักงานส่วนภูมิภาค)• คณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วย ชีวจริยศาสตร์• คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วย ชีวจริยศาสตร์• สถาบันและองค์กรต่างๆในระบบสหประชาชาติ• องค์กรที่เป็นของรัฐและมีใช้ของรัฐ ทั้งในระดับชาติ ภูมิภาคและนานาชาติ• สาธารณชนและผู้มีอำนาจตัดสินใจโดยเฉพาะ ผู้ที่จัดทำนโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์• ผู้ออกกฎหมาย• คณะกรรมการด้านจริยธรรมหรือ คณะกรรมการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน• นักวิทยาศาสตร์และนักวิจัย• บุคคล ครอบครัวและประชาชนที่มีลักษณะ ทางพันธุกรรมผิดไปจากเดิมซึ่งอาจนำไปสู่ ความเจ็บป่วยหรือพิการ

* ดูรายละเอียดในย่อหน้า 3 ของ resolution 1999/63 ในหัวข้อ "สิทธิมนุษยชนกับชีวจริยศาสตร์ (Human Rights and Bioethics)" รับรองขึ้นโดยที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ 55

5. การประเมินผล

ภายหลังจาก 5 ปีที่ได้มีการรับรองปฏิญญาเมื่อปี พ.ศ. 2545 ยูเนสโกควรประเมินผลทั้งในส่วนของผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินการตามแนวทาง ที่กำหนดไว้ข้างต้น และผลกระทบจากปฏิญญาที่ได้เผยแพร่ออกไปทั่วโลก (รัฐสมาชิก ชุมชนทางปัญญา สถาบันต่างๆในระบบสหประชาชาติ องค์กร ระหว่างรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรระดับภูมิภาค องค์กรที่มีใช้ของรัฐ เป็นต้น)

การประเมินผลซึ่งควรเกิดขึ้นพร้อมกับการกำหนดวาระการประชุมคณะกรรมการบริหารและการประชุมสมัยสามัญของยูเนสโก เพื่อการจัด ทำงบประมาณที่ต้องได้รับการตรวจสอบระหว่างการประชุมคณะกรรมการระหว่างประเทศด้านชีวจริยศาสตร์และคณะกรรมการระหว่างรัฐบาล ว่าด้วยชีวจริยศาสตร์ และจะต้องเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การยูเนสโกในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นข้อบังคับขององค์การและข้อมติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

